

care s'a schimbatu cu timpul, aplicându-se 'n alte 'mprejurări la altu soiü de idei și de fapte.

Ast-felü suntü unele, a cărorü înțelepciune n'o 'ncuviințéază nici binele, nici dreptatea, nici adevărulü. Deci, nu după fiă-ce proverbü alü unui poporü se póte judeca despre a lui cultură ș'a lui sănětósă gândire.

Sburătorü din omü in omü și din gură 'n gură, e lesne ca proverbulü să se 'ntipărăscă 'n mintea omului, pentru că e scurtü și co-prinde ceva ciudatü, care te ațîță. D'aci unü reü ce nu se póte 'nlătura : ce e bunü s'amestecă cu ce e reü și, d'acéstă 'nvălmășiélă, nimeni nu suferé mai multü de câtü ênsăși înțelepciunea. Repetü dérü că nu e dreptü să se judece uă națiune după cutare ori cutare proverbü, ce se găsesce la dênse.

Ce neadevărü mai mare de câtü să se cređă că vechii Greci nu respectaü bêtrânețele, pentru cuvêntulü că 'ntr'unü scriitorü d'ai lorü se 'ntêmpină đicëtori in contra bêtrânilorü(1); că Romanii eraü cei mai cinstiți ómeni de pe pămêntü, pentru că proverbele lorü laudă pe ómenii cinstiți; că Româniü și tóte popórele slavice suntü nesce turme de slugarnici, numai fiindü-că aü cunoscuta đicală : « *Capulü plecatü de sabiă nu e tăiatü?* » (2)

Uă lucrare dérü cu totulü însemnată arü fi aceea care s'arü nevoi să lămuréscă : de câte feluri suntü proverbele, cu privire la cugeta-

(1) Veđi mai josü, § IX.

(2) Veđi § III de mai susü.